

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011572
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011572.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Tomáša Brinčíka, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.X.XXXX v Martine, trvale bytom B. B., C. D. E., F. C. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na neverejnom zasadnutí dňa 19. januára 2026, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. novembra 2025, sp. zn. 2Pp/112/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. novembra 2025, sp. zn. 2Pp/112/2025, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku s a odsúdený A. A., nar. XX.XX.XXXX v Martine, p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/11/2025 zo dňa 21.03.2025 a trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/103/2021 zo dňa 16.10.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/103/2021 zo dňa 03.06.2025.

II. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona odsúdenému sa u r č u j e skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky a súčasne sa n a r i a d ť u j e probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 2 (dva) roky a zároveň sa odsúdenému u k l a d á v čase probačného dohľadu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal sťažnosť prokurátor do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V odôvodnení sťažnosti prokurátor poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom podania sťažnosti je skutočnosť, že u odsúdeného A. A. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti.

Predovšetkým je potrebné poukázať na trestnú minulosť odsúdeného a to na jej početnosť a zároveň charakter. Odsúdený sa opakovane dopúšťal rovnakého konania, spočívajúceho vo vedení vozidla pod vplyvom alkoholu, rovnako je zrejmé, že v skúšobnej dobe (ktorá mu bola predĺžovaná) podmiennečného odsúdenia sa opakovane dopustil rovnakého konania. Od páchania predmetnej trestnej činnosti ho

neodradila ani tá skutočnosť, že mu bol súdom uložený doživotný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Odsúdený A. A. vykazuje v odpise registra trestov 5 záznamov, pričom štyrikrát ide o trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Je potrebné poukázať na predchádzajúci postoj odsúdeného k dodržiavaniu zákazov a zákonných noriem ak súd má za preukázanú za dostatočnú záruku toho, že sa už ďalšej trestnej činnosti nedopustí. Tento argument nemá oporu v doterajšom spôsobe života odsúdeného, ktorý už v čase, keď mal uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá, opätovne viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, následne aj keď už mal uložený doživotný zákaz riadiť motorové vozidlá, tento zákaz opäť nerešpektoval a viedol motorové vozidlo.

Na odsúdeného bolo už v minulosti pôsobené aj ukladaním alternatívnych trestov, dokonca aj v prípade odsúdenia Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/103/2021 dostal odsúdený možnosť prostredníctvom uloženia podmienčného trestu odňatia slobody preukázať, že dokáže viesť riadny život, avšak túto možnosť nevyužil a jeho konanie sa dostalo opätovne do stretu so zákonom, v dôsledku čoho aj došlo k premene podmienčne uloženého trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný. Ani opakované odsúdenia nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia života riadneho občana. Jednoznačne tak možno ustáliť, že odsúdený je osobou, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti, čo však súd dostatočne nezohľadnil. Recidíva odsúdeného A. A. nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Zmysel podmienčného prepustenia nespočíva iba v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (po uplynutí zákonom ustanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody) a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti odsúdeného a ústavom prezumovaného stredného rizika recidívy, rovnako aj menej priaznivej resocializačnej prognózy, nie je možné očakávať.

Vzhľadom na vyššie uvedené n a v r h u j e m, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň vo veci sám rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o podmienčné prepustenie podľa § 415 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona zamietam.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ostatných zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu podľa ktorého sa odsúdený vo výkone trestu správal v súlade s ústavným poriadkom a plnil si svoje povinnosti, čo bolo ocenené aj udelením disciplinárnej odmeny. Uvedené zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom prokurátor v dôvodoch sťažnosti správnosť týchto skutkových zistení okresného súdu ani nenamieta. S poukazom na uvedené a na okresným súdom správne ustálenú skutočnosť, že odsúdený je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, je podľa názoru krajského súdu dôvodný záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vo výkone uložených trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., krajský súd poukazuje na to, odňatia slobody.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne ustálené preukázanie polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ani podľa názoru krajského súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o účelovosti správania odsúdeného počas jeho doterajšieho výkonu trestu a o nenaplnení výchovného účelu trestu u tohto odsúdeného v zmysle vyššie uvedených východiskových úvah ohľadne účelu inštitútu podmienčného prepustenia.

Pokiaľ prokurátor namieta práve nesplnenie tretej zákonnej podmienky poukazujúc pritom na trestnú minulosť odsúdeného, jej početnosť a charakter, teda že odsúdený bol v minulosti opakovane odsúdený pre spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol mu uložený aj doživotný zákaz viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, krajský súd považoval za významnú práve tú skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, k spáchanému trestnému činu má kritický postoj a v konaní bolo preukázané, že plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, pričom program zaobchádzania, ktorý je u neho zameraný aj na protialkoholovú a protidrogovú osvetu plnil v celom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že odsúdený sa počas výkonu trestu pravidelne zúčastňoval aj prednášok a besied zameraných na oblasť návykových látok a ich negatívneho vplyvu pri súčasnom zistení priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného, nezistil ani krajský súd dôvod na konštatovanie záveru odlišného od záveru okresného súdu a napokon aj ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, s poukazom na doterajšie poznatky o jeho osobe a s poukazom na okolnosti spáchania trestnej činnosti, podľa názoru krajského súdu okresným súdom uložené obmedzenie v rámci probačného dohľadu je spôsobilé eliminovať rizikové faktory života odsúdeného, ktoré by mohli vzniknúť najmä v dôsledku požívania alkoholu a ktoré rizikové faktory mali rozhodný podiel na spáchaní jeho trestnej činnosti. Práve možnosť kontroly dodržiavania uloženého obmedzenia umožní priebežnú kontrolu správania sa odsúdeného na slobode, ktorá kontrola by absentovala po úplnom vykonaní trestu odňatia slobody v krátkej budúcnosti. Preto podľa názoru krajského súdu v prípade tohto odsúdeného z hľadiska dovŕšenia výchovného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. na miske váh prevažuje možnosť kontroly odsúdeného počas uloženej skúšobnej doby nad výchovným pôsobením na odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody počas zostávajúcej pomerne krátkej doby doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.